

21 FEB. 1994

J.nr. 21/150-0004

33/150-0081
ILJ

Afgørelse

i sagen om lokalplan for et område i Furesøparken
i Lyngby-Taarbæk kommune og dispensation fra sø-
beskyttelseslinien inden for lokalplanområdet.

Lyngby-Taarbæk Kommune har den 23. august 1993 endeligt vedtaget lokalplan nr. 121 for et område i Furesøparken, Furesøvej i Virum bydel, samt rammeændring nr. 24/88 for område 4.2.40 i kommuneplanen. Kommunen har endvidere den 30. september 1993 truffet afgørelse om en i lokalplanen forudsat dispensation fra § 16 i naturbeskyttelsesloven (søbeskyttelseslinien).

Der er indgivet klage til Naturklagenævnet over lokalplanen af Virum Grundejerforening, som tillige har klaget over den trufne afgørelse om dispensation fra søbeskyttelseslinien. Foreningen Furesøparkens bevarelse v/Juliette og Kurt Charleman har klaget såvel over lokalplanen som over dispensationen fra søbeskyttelseslinien, men før afgørelsen om dispensation fra søbeskyttelseslinien forelå. Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Naturfredningsforenings lokal-komite for Lyngby-Taarbæk har klaget over dispensationen fra søbeskyttelseslinien.

Rammeændringen af kommuneplanen og lokalplanen muliggør opførelsen af en nybygning til en fritidsklub i forbindelse med en eksisterende spejderhytte i Furesøparken ved Furesøen. Bygningen placeres landværts spejderhuset, der i forhold til Furesøen ligger bag den kommunale kloak- og pumpestation samt skjult af skovbæltet langs søbredden. Området ligger i byzone.

Lokalplanområdet er omfattet af en reduceret søbeskyttelseslinie og skovbyggelinie, der er sammenfaldende det pågældende sted. Det er derfor en forudsætning for gennemførelse af lokalplanens bestemmelser, at der dispenseres herfra.

Klagerne over lokalplanen fra Virum Grundejerforening og Foreningen Furesøparkens bevarelse skyldes ønsket om, at de beskyttede områder langs Furesøen bevares, og at der ikke skabes grundlag for nyt byggeri i området.

Foreningen Furesøparkens bevarelse anfører bl.a., at den endeligt vedtagne lokalplan er ændret således, at institutionen kan fungere som almindelig fritidsklub for børn/unge 10-18-årige og ikke som oplyst i lokalplanforslaget en fritidsklub for "kun" 90 børn i alderen 10-14 år.

Danmarks Naturfredningsforening anfører vedrørende dispensationen fra søbeskyttelseslinien bl.a., at Furesøen er et nationalt klenodie på grund af dens store naturmæssige og landskabelige værdier. Foreningen peger på, at Furesøens omgivelser indgår i Miljøministeriets "Handlingsplan for fredninger 1992". Formålet er ifølge handlingsplanen at sikre søens bredder mod uheldig bebyggelse, at sikre området mod fjernelse af værdifuld bevoksning og at forbedre mulighederne for offentlighedens adgang langs søen.

Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomite for Lyngby-Taarbæk henviser i sin klage bl.a. til, at fredningsnævnene i deres administrationspraksis normalt respekterede de bygge- og beskyttelseslinier, som Skov- og Naturstyrelsen i samarbejde med kommunerne og amternes landskabskontorer har fastsat, men at der har været eksempler på, at særlige forhold og omstændigheder har betinget en dispensation. Selv om fritidsklubben ikke vil kunne ses fra selve søen, vil den være synlig fra Furesøparken og udsigtshøjen og dermed forringe den landskabelige oplevelse af området, og et flot vinterkig ud over Furesøen fra Furesøvej tværs over fritidsklubarealet vil forsvinde. Den eksisterende spejderhytte medfører på grund af sin placering, størrelse og relativt ringe benyttelse en påvirkning af bydelsparken, der er helt ubetydelig i forhold til en fritidsklub for 90 børn med tilhørende parkering og færdsel.

Hverken Naturfredningsforeningen eller lokalkomiteen finder, at der foreligger særlige forhold, der kan begrunde, at der meddeles

dispensation fra naturbeskyttelseslovens reducerede bygge- og beskyttelseslinier omkring Furesøen til etablering af en fritidsklub i Furesøparken.

Lyngby-Taarbæk kommune har vedrørende klagen over lokalplanen fra Foreningen Furesøparkens bevarelse oplyst, at lokalplanens punkt 3, områdets anvendelse, ved den endelige vedtagelse blev ændret til: "Området udlægges til offentlige formål, institutioner for børn i aldersgruppen 10-14 år og med åbningstid på hverdage i dagtimerne indtil kl. 18." På grund af en ekspeditionsfejl blev lokalplanen den 9. september 1993 annonceret, uden denne ændring. Fejlen er rettet bl.a. ved annoncering den 19. oktober 1993.

Vedrørende klagerne over dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 16 har kommunen anført, at det er Lyngby-Taarbæk kommunes opfattelse, at der i sagen foreligger særlige omstændigheder, der kan betinge en dispensation fra de reducerede bygge- og naturbeskyttelseslinier. Ønsket om at placere en fritidsklub i direkte sammenhæng - og som en tilbygning til det eksisterende spejderhus - er kommet fra Det Danske Spejderkorps, Virum Gruppen, og der er udarbejdet et konkret forslag til en tilbygning til spejderhuset med en vis driftsmæssig sammenhæng imellem de to fritidsaktiviteter. Rent bygningsmæssigt er tilstræbt en så nænsom indpasning i de eksisterende forhold som muligt. På grund af de terrænæssige forhold vil en del af tilbygningen kotemæssigt blive maksimum 1,4 meter højere end det eksisterende hus. Denne højdeforskel er beskeden og terrænæssigt naturlig.

Skov- og Naturstyrelsen har oplyst, at bygge- og beskyttelseslinierne i området er fastlagt af styrelsen i juli 1986 som led i en generel ophævelse for hele Lyngby-Taarbæk kommune for den del af bygge- og beskyttelseslinierne, der berører fuldt udbyggede byområder.

Skov- og Naturstyrelsen har ikke haft betænkeligheder ved at tage det konkrete indhold af lokalplanen til efterretning, idet tilbygningen til det eksisterende spejderhus er "gemt væk" i et hjørne landværts spejderhuset og den kommunale kloak- og pumpestation samt skjult af skovbæltet langs søbredden.

Københavns Amt har ingen bemærkninger til den meddelte dispensation under henvisning til, at den planlagte bebyggelse placeres længere

væk fra Furesøen end eksisterende bebyggelse, ligesom der ikke vil være visuel kontakt mellem Furesøen og den pågældende tilbygning.

Naturklagenævnets afgørelse

I sagens behandling og afgørelse har deltaget 10 af Naturklagenævnets 11 medlemmer.

Naturklagenævnet skal enstemmigt udtale:

Efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 3, kan Naturklagenævnet kun behandle klager over retlige spørgsmål.

Klagen over ændring af anvendelsesbestemmelsen i lokalplanen er et retligt spørgsmål, men må anses for bortfaldet, fordi kommunen har rettet den fejl, der var i den først offentliggjorte udgave af den endeligt vedtagne lokalplan.

Der er ikke i øvrigt anført klager over retlige spørgsmål, som kan behandles af Naturklagenævnet. Klagerne over lokalplan 121 for et område i Furesøparken, Furesøvej i Virum bydel må derfor afvises.

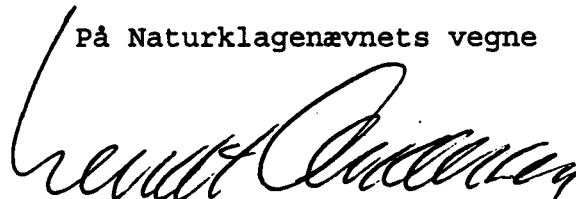
Til klagerne efter naturbeskyttelseslovens § 85 over Lyngby-Taarbæk Kommunes dispensation fra søbeskyttelseslinien til det af lokalplanen muliggjorte byggeri skal Naturklagenævnet udtale:

Naturklagenævnet mener - ligesom det i øvrigt var Overfredningsnævnets opfattelse (jf. Overfredningsnævnet orienterer, november 1990, nr. 469) -, at når Miljøministeriet efter anmodning fra en kommune og på grundlag af kommunens byplanlægning har fastlagt søbeskyttelseslinien konkret i samme eller kortere afstand fra søen end de 150 m, der følger af lovens generelle regel, skal der foreligge en ganske særlig begrundelse for at tillade linien fraveget.

Uanset at Københavns Amt og Skov- og Naturstyrelsen ikke har haft indvendinger imod den af Lyngby-Taarbæk Kommune meddelte dispensation fra søbeskyttelseslinien, er Naturklagenævnet enig med Danmarks Naturfredningsforening og foreningens lokalkomite i, at der ikke i den foreliggende sag foreligger sådanne særlige forhold, der kan begrunde en dispensation fra den reducerede søbeskyttelseslinie.

Naturklagenævnet ændrer derfor Lyngby-Taarbæk Kommunes dispensation til et afslag.

På Naturklagenævnets vegne

Bendt Andersen
Naturklagenævnets formand

Afgørelsen er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. naturbeskyttelseslovens § 82 og planlovens § 58, stk. 3. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk 1, og planlovens § 62, stk. 1.